

3.2. Implementering af FN's våbenprotokol

3.2.1. Våbenarbejdsgruppens forslag

Som det fremgår af pkt. 2.2.4., indebærer FN's våbenprotokol en forpligtelse til at kriminalisere transport af skydevåben samt dele, komponenter og ammunition hertil mellem lande, der ikke har meddelt henholdsvis indførsels- og udførselstilladelse.

Våbenprotokollen forpligter alene til at kriminalisere transport som led i uautoriseret våbenoverførsel mellem lande, som har tiltrådt våbenprotokollen. Våbenarbejdsgruppen har imidlertid fundet det uhensigtsmæssigt at lade udstrækningen af kriminaliseringen afhænge af, hvilke lande der til enhver tid har tiltrådt protokollen, og anbefaler at lade kriminaliseringen gælde transport mellem alle tredjelande.

Våbenprotokollen forpligter endvidere alene de kontraherende parter til at kriminalisere forsætlige handlinger. Arbejdsgruppen har imidlertid ikke fundet grundlag for at fravige det almindelige udgangspunkt i dansk ret om, at særlovsovertrædelser kan straffes ved såvel forsætlige som uagtsomme overtrædelser.

I øvrigt forpligter våbenprotokollen alene til at regulere transporter af skydevåben samt komponenter, dele og ammunition hertil, mens våbenlovens § 6 om eksportkontrol og de af arbejdsgruppen foreslåede alternative modeller til transportkontrol tillige omfatter andre former for våben, krigsmateriel mv. Arbejdsgruppen har derfor overvejet, om kriminaliseringen af transport som led i en uautoriseret våbenoverførsel bør udstrækkes til at dække de samme våben mv. som våbenlovens § 6.

Som argument imod en sådan udvidelse anfører arbejdsgruppen, at danske transportører derved pålægges en byrde, som de fleste andre transportører ikke vil være underlagt, hvilket kan skade konkurrenceevnen. Byrden må dog antages at være af begrænset omfang, da ansøgning om tilladelse til udførsel og indførsel foretages af henholdsvis eksportøren og importøren.

Arbejdsgruppen konkluderer på denne baggrund, at afgørelsen af, om man bør udstrække kriminaliseringen til flere våbentyper, end hvad der følger af våbenprotokollen, navnlig beror på en afvejning af et eventuelt ønske om intensiv kontrol over for hensynet til transport erhvervet.

3.2.2. Justitsministeriets overvejelser

Justitsministeriet kan tilslutte sig arbejdsgruppens anbefaling af at lade kriminaliseringen af transport som led i en uautoriseret våbenoverførsel gælde transport mellem alle tredjelande frem for kun at gælde transport mellem de lande, som har tiltrådt våbenprotokollen. Sidstnævnte løsning kan medføre usikker-

hed om ordningens geografiske anvendelsesområde, og der synes i øvrigt ikke at være rimelig grund til at sondre mellem de lande, der har tiltrådt protokollen, og de, som ikke har tiltrådt protokollen.

Justitsministeriet har herved lagt vægt på, at det under alle omstændigheder forekommer rimeligt, at ordningen bygger på, at de relevante myndigheder i eksport- og importlandet har meddelt de fornødne tilladelser hertil. I øvrigt må et krav om overholdelse af importlandenes indførselsrestriktioner antages at mindske den af SiD påpegede risiko for, at de personer, som udfører den faktiske transport, udsættes for tilbageholdelser mv. i importlandet, når transporten sker i strid med dette lands regler, jf. våbenarbejdsgruppens rapport afsnit 7.3.4. (bilag 1).

På samme baggrund er det endvidere Justitsministeriets opfattelse, at ikke kun de i våbenprotokollen nævnte skydevåben mv. bør være omfattet af kriminaliseringen af transport som led i en uautoriseret våbenoverførsel mellem tredjelande, men derimod samtlige våben mv., som er underlagt eksportkontrol efter våbenloven.

Justitsministeriet er enig med arbejdsgruppen i, at der ikke er grundlag for at fravige det almindelige udgangspunkt i dansk ret om, at særlovsovertrædelser kan straffes ved såvel forsætlige som uagtsomme overtrædelser. Justitsministeriet finder dog under hensyn til de særlige forhold, som gør sig gældende i hvert fald for skibstransport, at alene grov uagtsomhed bør kunne straffes, jf. nærmere herom pkt. 3.3.2.

Det er Justitsministeriets opfattelse, at der bør være adgang til at dispensere fra forbuddet mod transport af våben mv. mellem tredjelande, der ikke har givet de fornødne tilladelser til udførsel og indførsel. Sådanne dispensationer bør kun gives undtagelsesvist under ganske særlige omstændigheder. I øvrigt forudsætter en dispensation, at dette ikke strider mod FN's våbenprotokol.

3.3. Straffebestemmelsen

3.3.1. Den strafbare handling og ansvarssubjektet (objektive krav)

3.3.1.1. Våbenarbejdsgruppens forslag

Efter arbejdsgruppens forslag til en forbudsmodel kombineret med gennemførelse af FN's våbenprotokol består den strafbare handling dels i at transportere våben mv. til visse nærmere angivne lande, dels i at transportere våben mv. mellem lande, hvis der ikke foreligger de nødvendige udførsels- og indførselstilladelser i henhold til lovgivningen i henholdsvis eksport- og importlandet.